

Forlegenhed. Hukommelsen negtede ganske at staae ham bi. Hans forrige Portner havde, til Transporteringen af hans Sager, skaffet ham en Vogn, som han tilfældigt havde truffet paa Gaden, og som nu vilde være mere vanskelig at finde, end Boligen selv. Aspiranten til Academiet blev nødt til, ledet af ubestemte Reminiscaenser, at gaae fra Dør til Dør i det Dvarteer, hvor han Dagen iforveien troede at have endt sin Streiftour, for at spørge om sin egen Adresse. Uden at have

naaet Maalet og af Mange anseet for ikke at være ved sine fulde Fem, tyede han endelig til Politiet, som ogsaa efter et Par Dages Forløb skaffede ham at vide, hvor han boede.

Han drog da ind i sit nye Logis, men ak! en Ulykke kommer sjelden alene. Her ventede ham en Vagtbillet: Skjæbnen havde i Huusverten ladet ham træffe en Capitain ved Nationalgarden, som skyndte sig at sætte ham paa Listen i sit eget Compagnie.

THEATER, MUSIK, LITERATUR OG KUNST.

— **Thorvaldsen's Død** er endnu det daglige Conversationshema i alle Cirkler og vil uden Tvivl i lang Tid vedblive at være det. Sorgen over hans pludselige Bortgang midt i en kraftfuld Livsperiode, og just som hans Genius forberedede nye og forbausende Værker, opfriskes daglig ved Journalernes Beretninger og Digternes Sange. Det Skønne og Dybtiede i, at han, der har levet sit hele Liv ligesom for Euroepas Dine, ogsaa maatte døe i Kunstens Tempel og i Folkets Paasyn, har allerede "Fædrelandet" udtalt; men hvad der maastee er mindre bekendt, er, at en anden stor Kunstner i Oldtiden, den græske Lyriker **Vindar**, fik en lignende Død, saa at han ikke blot ved sin sterartede plastiske Kraft i Poesien, men ogsaa ved sit Livs Udgang danner en interessant Parallel til Nutidens største Kunstner. Følgende smukke Sonet af **Grev Platen-Hallermünde**, der behandler dette Thema, vil derfor sagtens i disse Dage læses med en fornyet Interesse:

Ich möchte, wenn ich sterbe, wie die lichten
Gestirne schnell und unbewußt erbleichen,
Erliegen möcht' ich einst des Todes Streichen,
Wie Sagen uns vom Vindaros berichten.

Ich will ja nicht im Leben oder Dichten
Den großen Unerreichlichen erreichen,
Ich möcht', o Freund, ihm nur im Tode gleichen;
Doch höre nun die schönste der Geschichten:

Er sah im Schauspiel, vom Gesang bewegt,
Und hatte, der Ermüdete, die Wangen
Auf seines Liebblings schönes Knie gelehgt:

Als nun der Chöre Melodien verflangen,
Will wecken ihn, der ihn so sanft gehegt,
Doch zu den Göttern war er heimgegangen.

— I Torsdags Morges vendte **Hr. G. Carstensen** tilbage fra sin Reise i Udlandet. Han har besøgt Tydskland, hvor han navnlig i Wien har gjort et længere og for Tivoli uden Tvivl frugtbringende Ophold, gik derfra over Alperne ind i Italien, over Benedig, Florents til Rom og Neapel og vendte igjen over Milano tilbage til Hjemmet. Paa Udreisen stødte han sammen med **Gade** i Leipzig, hvor denne unge Musiker har vundet en stor Celebritet, faaet en Mængde Bestillinger paa Quartetter etc. fra tydske og engelske Musikhandlere, der rives om hans Compositioner, og bliver af alle Kunstforstandige betragtet som et ganske overordentligt musikalsk Talent. I December Maaned havde han isinde at følge **Hr. Carstensen** til Rom, men for at kunne overvære Conservatoriets Concerter i Paris forandrede han sin Beslutning og gik til Frankrig, hvorfra han over Marseille vilde gaae til Italien, for at indtræffe i Rom i den stille Uge. Fra Wien bringer **Hr. G. C.** os Efterretninger fra Kunstneren **Blundt**, som